

PAHAYAGAN NG PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS
PINAPATNUBAYAN NG
MARXISMO-LENINISMO-MAOISMO

Bayan

Taon XXXI Blg. 3

Marso 2001

Editoryal

Banta sa usapang pangkapayapaan ang pamamayagpag ng mga militarista sa loob ng rehimeng Macapagal-Arroyo

Ikinalulugod ng Partido Komunista ng Pilipinas ang nakatakdang muling pagsisimula sa darating na Abril ng usapang pangkapayapaan sa pagitan ng National Democratic Front of the Philippines (NDFP) at ng Gubyerno ng Republika ng Pilipinas (GRP). Katulad sa nakaraan, nakahanda ang Partido at NDFP na itaguyod sa pamamagitan ng usapang pangkapayapaan ang mga saligang pambansa at panlipunang interes ng mamamayan na walang ilusyon na ito ang tangi o pangunahing paraan para makamit ang tunay at pangmatagalang kapayapaan.

NILALAMAN

- 1 **Editorial:** Banta sa usapang pangkapayapaan ang pamamayagpag ng mga militarista sa loob ng rehimeng Macapagal-Arroyo
- 3 Ang militarismong pumatay kay P/CInsp. Abelardo Martin at ang nagpapatuloy na pasism ng estado
- 6 General Reyes: Pusakal na pasista
- 8 Lumalalang pang-aapi at pagsasamantala sa kababaihang anakpawis
- 11 Masidhing pagsasamantala sa uring manggagawa sa Europe
- 13 Mga balita sa pakikibaka

PANAWAGAN

Ang Lupong Patnugot ng **Ang Bayan** ay nag-aanyaya sa mga mambabasa na mag-ambag sa pagpapahusay ng ating pahayagan sa pamamagitan ng pagbibigay ng mga komentaryo at mungkahi, mga balita o mga rebolusyonaryong karanasan na maaaring ilathala sa ating pahayagan.

Maaaring makuha ang pinakahuling isyu ng **Ang Bayan** sa internet. Magtungo sa

www.angbayan.org

Tatanggap din ng mga liham sa

editors@angbayan.org

Mulat ang Partido sa kontra-rebolusyonaryong dalawahang taktika ng rehimeng Macapagal-Arroyo. Ang deklarasyon para sa “todong kapayapaan” ay hindi nagbabaligtad sa saligang patakaran ng pagsusulong ng kontra-rebolusyonaryong digma. Sisikapin ng mga rebolusyonaryong pwersa na hanggat maaari ay kamtin ang mga signipikanteng pakinabang sa pamamagitan ng usapang pangkapayapaan. Gayunpaman, tiyak na haharapin nito ang maraming balakid na ilalatag ng mga militarista. Ang lahat ng kanilang maniobrang pananabotahe ay kailangang labanan ng lahat ng pwersang magnanais na magtagumpay ang usapang pangkapayapaan.

PINAMUMUNUAN NG EXECUTIVE SECRETARY NA SI GEN. Renato de Villa, ng dating pangulo at kasalukuyang “special ambassador” Gen. Fidel Ramos at ni Defense Secretary Gen. Angelo Reyes ang pangkat ng mga militaristang namumugad sa tuktok ng rehimeng Macapagal-Arroyo. Kabilang din sa pangkating ito ang di kukulangin sa anim pang dating heneral na hinirang ni Macapagal-Arroyo sa iba’t ibang pusisyon sa kanyang gabinete at iba pang pusisyon sa pamahalaan.

Ang pagpwesto ng mga militaristang ito sa mga nangungunang pusisyon sa gubyernong Macapagal-Arroyo ang pangunahing banta ngayon sa usapang pangkapayapaan. Ang lahatang pagpapalaya sa mga bilanggong pulitikal ay tuluy-tuloy na hinahadlangan ni General de Villa. Gayundin, ang planong maayos na pagpapalaya sa mga bihag ng digma ng BHB ay sinabotahe ng mga militarista sa paglulunsad ng nabigong *rescue operation* nitong Marso 8.

Nakapangyayari ang pusisyon ng mga militarista sa loob ng rehimeng Macapagal-Arroyo. Sa kabila ng naunang deklarasyon ni Macapagal-Arroyo para sa “todong kapayapaan”, ipinagpapatuloy nila ang patakaran ng todong digma at militarisasyon sa kanayunan. Kahit ang idineklarang suspensyon ng opensibong mga operasyong militar at pulisya sa Timog Katagalugan ay walang-habas na nilalabag.

SA MGA MILITARISTA, ANG MGA REBOLUSYONARYO AY mga kriminal at ang pagsapi sa rebolusyonaryong kilusan ay isang krimen. Gagamitin nila ang lahat ng paraan, pangunahin na ang sandatahang pagsupil, upang makamit ang ultimong layuning gapiin ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka at ipreserba ang reaksyunaryong kapangyarihan. ►

◀ Para sa kanila, may silbi ang usapang pangkapayapaan kung ito ay magagamit para linlangin ang mga rebolusyonaryong pwersa, gawing pasibo o tuluyang pasukuin ang rebolusyon. Pagsisikapan din nilang magkamit ng mga taktikal na layuning militar at pampulitika.

Sa bawat pihit ng usapang pangkapayapaan, nagmamatigas silang mayroon lamang iisang konstitusyon at guberno sa bansa; at sinasarhan ang anumang puwang na makilala ang *status of belligerency* ng rebolusyonaryong kilusan.

UPANG MAKABULUHANG SUMULONG ANG usapang pangkapayapaan sa ilalim ng rehimeng Macapagal-Arroyo at mabuo ang mga kasunduan sa substantibong adyenda ng usapan, kailangang tutulan at biguin ang lahat ng maniobra ng mga militarista na isabotahe at ibagsak ang usapan.

Kailangang magpunyagi ang NDFP at ang *negotiating panel* nito sa pagtataguyod sa rebolusyonaryong integridad nito at sa pambansa-demokratikong interes ng mamamayang Pilipino. Kailangang ipaglaban nito ang pagsasakatuparan ng lahat ng mga nagdaang kasunduan, kabilang na ang CARHRIHL.

Hinihikayat ng Partido ang mga patriyotiko at demokratikong pwersa na bantayan, ilantad at labanan ang mga maniobra ng mga militarista laban sa usapang pangkapayapaan. Kailangang igit sa rehimeng Macapagal-Arroyo na sipain ang mga pangunahing militaristang elemento sa kanyang guberno, laluna si Gen. Renato de Villa.

Ang pusisyon ng NDFP sa negosasyon at anumang makabuluhang makakamit natin sa usapang pangkapayapaan ay nakasalalay sa ating armadong rebolusyonaryong lakas.

Mayroon man o walang usapang pangkapayapaan, kailangang tuluy-tuloy na palakas ang BHB at ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka. Ito, sa katuus-tuusan, ang batayan ng pagkamit ng makatarungan at pangmatagalang kapayapaan. **AB**

Bagong hirang na kalihim ng depensa

Gen. Angelo Reyes: Pusakal na pasista

Sa kabila ng ipinangangalandakang patakarang “todong kapayapaan” ng rehimeng Macapagal-Arroyo, isang pusakal na pasista, si Gen.

Angelo Reyes, ang itinalagang kalihim ng Department of National Defense (DND) nitong Marso

19. Hinirang sa bagong pwesto ang heneral sa kabila ng madugong rekord nito, laluna bilang hepe ng AFP sa panahon ng rehimeng Estrada. Walang kakurap-kurap ding isinaisantabi

ng kasalukuyang rehimen ang walang-kahihiyang pagtatanggol ni Reyes kay Estrada bago ito mapatalsik sa pagkapangulo.

BAGO MAGING HEPE NG AFP

Myembro si Reyes ng Class '66 ng Philippine Military Academy. Sa 35 taon niya sa mersenaryong AFP, masugid siyang naglingkod sa reaksyunaryong estado at sa imperyalismong US.

Mahaba ang panahong ginugol ni Reyes sa gawaing paniktik laban sa rebolusyonaryong kilusan at mamamayan. Itinalaga siya noong 1969 sa Intelligence Service of the AFP (ISAFP). Humawak siya ng dalawang matataas na pusisyon sa Intelligence Production Branch ng Office of the Deputy Chief of Staff for Intelligence. May ilan taon niyang pinamunuan ang paniniktik ng AFP bilang Deputy Chief of Staff for Intelligence o J2.

Noong 1990, itinalaga siya bilang *commanding officer* ng 4th IB. Direkta itong responsable sa mga mapanalantang kontra-rebolusyonaryong kampanyang nagdulot ng malawakang dislokasyon sa mamamayan ng Kanlurang Mindanao noong maagang bahagi ng dekada 1990. Naging kumander din siya ng 602nd Infantry Brigade sa Davao noong 1992 at ng 5th ID noong

1997. Pangunahing yunit ang huli sa pagtugis sa rebolusyonaryong kilusan sa hilagang-silangang bahagi ng Luzon noong 1997. Noong 1998, naging pinuno siya ng Southern Command sa Mindanao. Pawang may mahahabang listahan ng inutang na dugo sa rebolusyonaryong kilusan at mamamayan ang mga yunit na ito.

Mas maaga pa'y naitalaga siya sa Civil Relations Service ng AFP (CRSAFP). Isang yunit ng AFP na nagsasagawa ng mga operasyong *psy-war*. Naging *commanding general* siya nito noong 1995. Bago maging Chief of Staff, naging *commanding general* siya ng Philippine Army.

Maaasahan si Reyes ng imperyalismong US sa pagtataguyod sa interes nito sa bansa. Makailang ulit na pumunta sa US si Reyes upang magsanay sa paniniktik at “kontra-insurhensiya.” Ilan sa mga kursong pinag-aralan niya roon ay ang Combined Strategic Intelligence Training Program at International Defense Management Course.

SUKDULANG PASISTA

Buong-lupit na ginamit ni Reyes ang kanyang kamay na bakal nang maging Chief of Staff siya ng AFP. Ipinagpatuloy niya ang Oplan Makabayan laban sa rebolusyonaryong kilusan na inumpisahan ng pinalitan niyang hepe na si Gen. Joselin Nazareno. Pinamunuan din niya ang paglulunsad ng Campaign Plan Balangai at iba pang kampanya ng panunupil.

Ipinatupad ni Reyes ang Oplan Pisces Alpha laban sa Moro Islamic Liberation Front (MILF) at ang todo-largang digmang anti-Moro ng rehimeng US-Estrada. Tuwiran niyang pinamunuan ang paglusob sa mga kampo ng MILF at sa mga komunidad ng mga Moro na walang-habas nilang pinagbobomba. Pinagsusunog nila ang mga bahay at pinagsisira ang mga pananim sa mga komunidad na ito. Nagresulta ito sa pagkamatay at pagkasugat ng mga sibilyan at malawakang dislokasyon ng umabot sa isang milyong mamamayan.

Sa pamumuno ni Reyes, ginamit ng AFP ang pagtugis sa bandidong Abu Sayaff upang pag-ibayuhin ang digmang anti-Moro. Kasabwat ang pulisya, nagsagawa ng mga pambobomba ang AFP sa Metro Manila. Pagkatapos ay nangbintang at nanghuli sila ng mga sibilyang Moro na walang kinalaman sa krimen. Ibayong pinaigting ng kanyang

pamunuan ang paghahasik ng isteryang anti-Moro at anti-Muslim.

Ang pagpapatindi ni Reyes ng pagtugis sa rebolusyonaryong kilusan at ng militarisasyon ay nagdulot ng malawakang paglabag sa karapatang-tao ng mamamayan. Hindi lamang ito sa Mindanao, kundi pati sa iba pang panig ng bansa. Nagtala ng malagim na rekord ang AFP sa ilalim ng kanyang pamumuno. Ayon sa ulat ng KARAPATAN, mula Enero hanggang Nobyembre ng nakaraang taon, may 436 kaso ng paglabag sa karapatang-tao. Sa loob ng 11 buwang ito, may 85 kaso at 269 biktima ng ilegal na pag-aresto; 17 kaso at 39 biktima ng pagkawala at pananalbeyds; limang insidente at 45 biktima ng pagmamasaker at tangkang pagmamasaker. Bukod rito, 39,000 indibidwal ang nabiktima ng 321 kaso ng istraping, bigo at tangkang pagpatay, pagdukot, panghahalughog, pagnanakaw, pamimilit, pag-iinteroga, pambobomba, pagmamanman, pang-aabusong sekswal, ebakwasyon, paninira ng ari-arian at pangungubkob at iba pang anyo ng pandarahas.

Pinalawak ng mahigit 30,000 ang bilang ng CAFGU at muling in-armasan ang mga grupong *vigilante* at kultista tulad ng Tadtad. Ang mga ito ay pawang may mahahabang rekord ng pananalanta at pang-aabuso sa mamamayan.

Sa ilalim ng pamumuno ni Reyes sa AFP, makailang ulit ding nag-daos ng mga pagsasanay-militar sa iba't ibang panig ng bansa ang mga tropang Amerikano. Lumahok sa mga pagsasanay na ito ang mga tropa ng AFP. Pinamunuan ni Reyes ang pagtatakip sa mga naganap na pang-aabuso sa mamamayan ng mga dayuhang tropa. ►

Tiyak na makararanas ang mamamayan ng ibayong pasistang pananalanta at kalupitan sa pamumuno ni Reyes sa DND. Ang pagkakapwesto niya at ng iba pang mga militar sa burukrasya ay dapat na tapatan ng ibayong paglaban ng rebolusyonaryong kilusan at ng mamamayan.

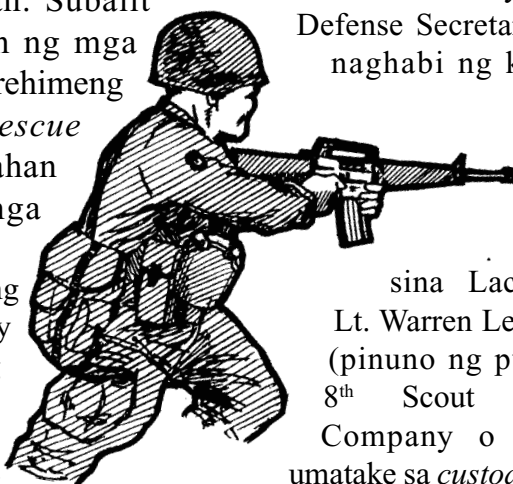
Ang militarismong pumatay kay P/CInsp. Abelardo Martin at ang nagpapatuloy na pasismo ng estado

Noon pang Enero, ipinahayag na ng Partido at Bagong Hukbong Bayan ang kahandaan nitong palayain ang mga bihag ng digmang sina P/Chief Insp. Abelardo Martin at Army Maj. Noel Buan. Subalit sa kabila nito, ipinakana pa rin ng mga militaristang naghahari ngayon sa rehimeng Macapagal-Arroyo ang isang *rescue operation* sa hangaring pangunahan ang BHB sa pagpapalaya sa mga bihag.

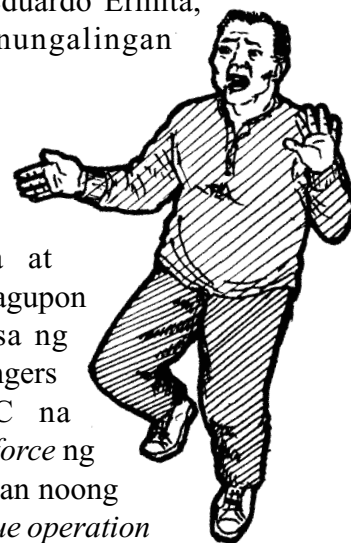
Ang bigong *rescue operation* ng Marso 8 ay nagresulta sa pagkamatay ni Martin. Sinalanta rin nito ang mga residente ng Sityo Oblan, Barangay San Marcelino, General Nakar, Quezon. Upang pagtakpan ang kanilang palyadong operasyon, sukduhan ang ginawang pambabaluktot ng AFP tungkol sa mga tunay na pangyayari kaugnay ng labanan sa pagitan ng pwersa ng BHB na nangangalaga kay Martin at ng mga tropa ng gubyrerno.

MADALING-ARAW NG MARSO 8 ay ipinagmayabang ni Gen. Jose Lachica, hepe ng Southern Luzon

Command, na matagumpay nilang nailigtas ang bihag na si Martin mula sa BHB. Subalit nang makumpirma na nasawi sa operasyon si Martin, binago nila ang kanilang kwento. Sa direksyon ni Executive Secretary Renato de Villa at noo'y Defense Secretary Eduardo Ermita, naghabi ng kasinungalingan

sina Lachica at Lt. Warren Lee Dagupon (pinuno ng pwersa ng 8th Scout Rangers Company o SRC na umatake sa *custodial force* ng BHB). Ang ipinangalandakan noong una na matagumpay na *rescue operation* ay pinalabas na nilang isang simpleng *chance encounter* (di inaasahang engkwentro) habang nasa operasyong pagtugis diumano ang militar laban sa BHB.

Ayon sa ginawang pagtatasa ng Melito Glor Command (MGC), isang buwan nang tukoy ng ►

◀ Isa rin si Reyes sa mga pasimuno sa pagbabasura sa Comprehensive Agreement on Respect for Human Rights and International Humanitarian Law o CARHRIHL at iba pang mga hakbanging pananabotahe sa usapang pangkapayapaan. Gumampan siya ng nangungunang papel sa pagtanggig ng Gubyrerno

ng Republika ng Pilipinas sa ilang ulit na makataong alok ng Bagong Hukbong Bayan para palayain ang mga bihag ng digma. Responsible rin siya sa hungkag na mga *suspension of offensive military operations* (SOMO), gayundin sa bigong *rescue operation* kay PCI Abelardo Martin nitong Marso 8.

Tiyak na makararanas ang mamamayan ng ibayong pasistang pananalanta at kalupitan sa pamumuno ni Reyes sa DND. Ang pagkakapwesto niya at ng iba pang mga militar sa burukrasya ay dapat na tapatan ng ibayong paglaban ng rebolusyonaryong kilusan at ng mamamayan. AB

4th Intelligence Security Unit (ISU) ang hinihimpilan ng lima-kataong tim ng BHB na nangangalaga kay Martin. Ito ang naging batayan ng planadong sorpresang reyd ng pangkat ni Dagupon at mga elemento ng 4th ISU noong Marso 8. Taliwas sa iniulat ni Dagupon, hindi lamang 10 kundi mahigit 30 elemento ng 8th SRC at 4th ISU ang pumasok sa San Marcelino noong Marso 6. Matapos ang madaling-araw na labanan at pagputok ng liwanag noong umaga ng Marso 8, iniulat ng taumbaryo na umabot pa ang bilang ng tropa ng AFP sa mahigit 100.

BAHAGI NG GINAWANG *RESCUE OPERATION* ang sagad-sagarang pasistang pandarahas ng mga sundalo sa mga residente ng Sityo Oblian .

Gabi pa lamang ng Marso 6, binulabog ng isang 10-kataong iskwad ng AFP ang isang pamilyang magsasaka sa lugar. Pwersahang pinalabas ang padre de pamilya, tinutukan ng M16 sa batok, pinosasan, sinakluban ng *bonnet* at pinaunang maglakad habang sinusundot ang kanyang likuran ng dulo ng baril. Pagkatapos, kinaladkad ng mga berdugo ang isa pang magsasaka palabas sa kanyang bahay at kanilang hinalughog ang kanyang tirahan. Pinigilan nilang lumabas at sumunod ang mag-anak ng biktima . Tinutukan ang magsasaka sa kanyang ari at pilit pinaaaming tagasuporta ng BHB. Bawat sagot ng biktima’y sinuklian ng mga sundalo ng kulata sa likod at tagiliran. Binantaan pa ng mga pasista ang magsasaka bago siya pinauwi.

Noong gabi ng Marso 7, nagtipon sa Sityo Oblian ang ilang kolum ng mga sundalong nanggaling sa iba’t ibang direksyon upang simulan ang pag-atake sa kubong kinalalagyan nina PCI Martin. Ayon sa ulat ng MGC, sa unang bugso pa lamang ng putukan bandang ala-una ng madaling araw ay nagpakilala na si PCI Martin. Subalit “Hala, sige lang!” at “Sige, banatan pa!” ang patuloy na isinigaw ng mga umatake. Pinagsikapan ng *custodial force* na isama sa pag-atras si Martin na noo’y may tama na sa pigi. Subalit nahirapan sila dahil sa sinsin ng mga putok galing sa SRC.

Bandang alas-tres na ng madaling-araw nang tumigil magpaputok ang kaaway. Sa pinag-atrasan na inabutan ng SRC si Martin. Maliwanag na nang ibaba ng mga sundalo ang bangkay niya upang isakay sa bangka.

Bago tuluyang umalis sa lugar, isa pang bahay ang hinalughog at ninakawan ng mga sundalo.

SI MARTIN AY INARESTO NG BHB SA ISANG OPERASYON sa Dolores, Quezon noong Nobyembre 1999. Noon pa man, ipinahayag na ng BHB na nakahanda itong palayain si Martin subalit hindi ito tinugon ng rehimeng Estrada.

Sa mahigit isang taong nakabimbin si Martin, nakinabang siya sa patakaran ng BHB sa makatao at maluwag na pagtrato sa mga bihag ng digma. Laluna nitong huling mga buwan, pinahintulutan siyang maluwag na makisalamuha sa masa sa baryo. Madalas siyang nakikitang nagda-*jogging* sa aplaya at nakakapaligo sa dagat.

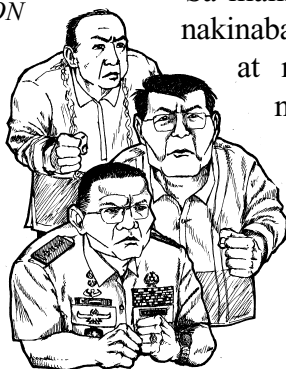
Tumanggap siya ng masugid na atensyong medikal. Katunayan, inoperahan ng mga medik ng BHB ang katarata sa kanyang mata.

Ilang araw bago ang bigong *rescue operation*, nagpagawa pa siya sa mga Dumagat ng mga *pasiking* (bakpak na yaring uway) at basket upang ipasalubong sa kanyang pamilya pagkalaya niya. Ninakaw lamang ito ng mga sundalong nagsagawa ng palyadong *rescue operation*.

Ang mahusay na pagtrato at pangangalaga ng BHB kay PCI Martin, at ang nalalapit nang pagpapalaya sa kanya, ay tinumbasan lamang ng AFP ng napakalupit na bigong *rescue operation* at pagpatay sa kanya.

IDINEKLARA NI MACAPAGAL-ARROYO ANG SUSPENSYON ng mga opensibong operasyong militar (SOMO) sa Timog Katagalugan matapos masawi si PCI Martin. Subalit sadyang huli na ito. Napakatagal na itong iginigiit ng rebolusyonaryong kilusan at mamamayan.

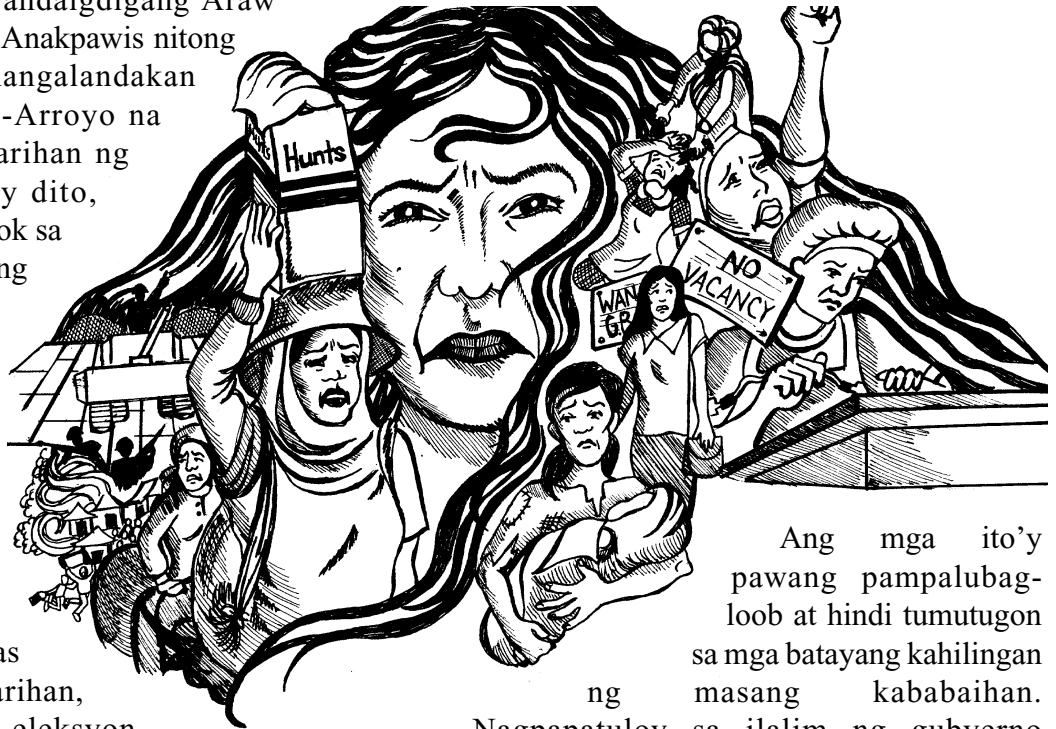
Bago nito, ang deklarasyon ng SOMO ay hinahadlangan ng mga militarista sa loob ng bagong administrasyon upang pagkaitan ang BHB ng ►

Lumalalang pagsasamantala at pang-aapi sa kababaihang anakpawis

Sa okasyon ng Pandaigdigang Araw ng Kababaihang Anakpawis nitong Marso 8, ipinangalandakan ni Gloria Macapagal-Arroyo na “buhay ang kapangyarihan ng kababaihan.” Patunay dito, aniya, ang pagkakaluklok sa poder ng isa na namang babaeng presidente at ang pagkakatalaga ng mas maraming babaeng upisyal sa kanyang administrasyon kumpara sa mga naunang rehimen.

Nanawagan si Macapagal-Arroyo sa kababaihan na ipamalas ang gayong kapangyarihan, laluna sa darating na eleksyon. Nangako rin siyang haharapin ang isyu ng diskriminasyon at karahasan laban sa kababaihan sa pamamagitan ng pagpapasa ng mas maraming batas na magbibigay-proteksyon sa kanila.

Ang mga ito'y pawang pampalubag-loob at hindi tumutugon sa mga batayang kahilingan ng masang kababaihan.

Nagpapatuloy sa ilalim ng guberno ni Macapagal-Arroyo ang mga patakarang nagbubunsod sa kahirapan ng masang anakpawis, kabilang ang milyun-milyong kababaihang manggagawa at magsasaka. ►

◀ pagkakataong ipamalas kung papaano nitong itinataguyod ang mga alituntunin sa digma at makataong batas.

Ayon pa sa pahayag ni Gregorio “Ka Roger” Rosal, “Ang pakanang *rescue operation* ay palatandaan kung papaanong nakahanda ang mga militaristang namumuno sa AFP na isakripisyo ang buhay ng kanilang mga tauhan sa pagmamatigas na huwag kilalanin ang katayuan ng BHB bilang kapantay na entidad sa

isang digmaang sibil at ituring ang pagrerebolusyon bilang kriminal na aktibidad.”

Ang pagpapalaya sa mga bihag ng digma ay bahagi ng pagtataguyod sa usapang pangkapayapaan. Sa kabila ng bigong *rescue operation* at pagkapatay kay Martin, nakahanda pa rin ang rebolusyonaryong kilusan na ipagpatuloy ang usapang pangkapayapaan.

Gayundin, nakahanda pa rin ang BHB na isagawa ang

pagpapalaya kay Army Major Buan. Isasagawa ito ng BHB alinsunod sa pagpapatupad ng rebolusyonaryong kilusan ng demokratikong kapangyarihan at mga rebolusyonaryong alituntunin sa pakikidigma at pagtrato sa bihag, bilang pagtalima sa internasyunal na makataong batas at mga alituntunin ng digma, at bilang tugon sa kahilingan ng pamilya, ng *humanitarian and peace mission* pati na ng rehimen ng Macapagal-Arroyo. AB

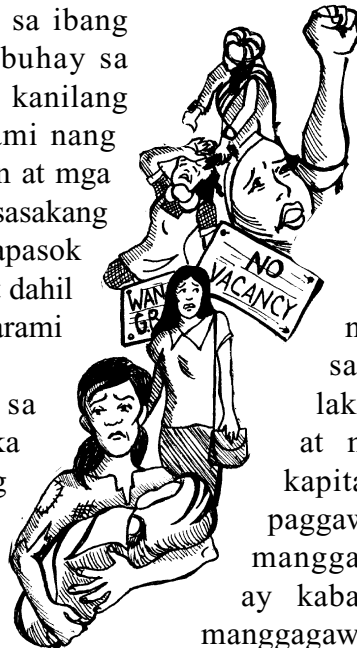
SA KANAYUNAN, ANG PATULOY AT MALAWAKANG pagpapalit-gamit ng lupa at libreng pagtatambak ng mga produktong agrikultural mula sa ibang bansa ay lalong nagkakait ng hanapbuhay sa masang magsasaka at nagbubunsod sa kanilang makipagsapalaran sa kalunsuran. Parami nang parami sa mga nagsisidayo sa kabayanan at mga syudad ay mga kabataang babaeng magsasakang nahihigop ng sektor ng serbisyo o napapasok sa iba pang impormal na trabaho. Subalit dahil bihira rin ang ganitong mga trabaho, marami pa rin sa kanila ang walang mapasukan.

Batay sa isang pag-aaral hinggil sa kinahinatnan ng kababaihang magsasaka at mga bata sa Timog Katagalugan nang ibwelo ng reaksyunaryong guberno ang pagpapalit-gamit ng lupa sa ilalim ng proyektong CALABARZON, marami sa kanila ang napapasok sa kung anu-anong trabahong may napakababang sahod at napakamapagsamantalang kala-gayan sa paggawa. Kabilang dito ang pagiging mga *caddy* sa *golf courses* na itinatayo para sa mga turista; pagkakatulong; at pagiging serbidora o tagaaliw sa mga restawran, *karaoke bar* at *beerhouse*.

Sa mga bayan ng Leon, Tubungan at Incore sa Iloilo, ang mga proyekto ng pagpapalapad ng mga kalsada para paburan ang mga “proyektong pangkaunlaran” sa ilalim ng imperyalistang “globalisasyon” ay nagwasak sa mga sakahan, pananim at tirahan ng mga magsasaka. Para magkaroon ng bagong mapagkakakitaan, napilitang magsipagtrabaho ang kababaihan at mga bata bilang mga labandera, katulong at *saleslady* sa mga kabayanan.

Gayundin ang kinahinatnan ng may 50,000 magsasaka sa Benguet na nagtatanim ng patatas. Nang bumagsak nang halos 50% ang presyo ng lokal na patatas dahil sa pagtatambak sa bansa ng gayat nang mga patatas (*machine-sliced, ready-to-fry potatoes*) mula sa US, bumaling ang kababaihan sa mga tradisyunal na pandagdag-kita tulad ng pag-aalaga ng hayop at pagtatanim ng iba pang *cash crop* tulad ng bawang. Subalit nawalan din ito ng saysay nang dumagsa sa pamilihan ang karne at bawang mula sa ibang bansa, kaya natulak silang pumasok

sa samutsaring trabahong sahod-alipin.

Sa kalunsuran, malaganap ang pagpapatutupad ng sapilitang pagpapa-obertaym, pagpapataw ng mataas na kota, pagbabayad nang por piraso, pagpapagawa ng mahigit isang trabaho at iba pa. Lalo ito sa mga *export processing zone* kung saan pinakamalala ang pagpapatutupad ng patakaran ng pleksibilisasyon ng paggawa sa layuning pigain nang husto ang lakas-paggawa ng mga manggagawa at maksimisahin ang tubo ng mga kapitalista. Ang pleksibilisasyon ng paggawa ay mariing bigwas sa mga manggagawa rito, na 75% o mahigit pa ay kababaihan. Sadyang mga babaeng manggagawa ang mas gustong kunin ng mga kapitalista rito sa paniniwalang mas kimi ang mga ito at mas madaling takutin na huwag sumapi sa mga unyon at ipaglaban ang kanilang mga karapatan.

Sa gayon, dumaranas sila ng diskriminasyon sa sahod at iba pang pang-aabuso. Sa isang pag-aaral ng International Labor Organization, sa pangkalahatan ang natatanggap na sahod ng manggagawang kababaihan ay 47% lamang ng tinatanggap ng manggagawang kalalakiang gumagampan ng parehong trabaho. Batay naman sa isang sarbey na ginawa ng simbahang Katoliko sa mga manggagawa sa mga *export processing zone*, laganap ang mga kaso ng *sexual harassment*, bagay na tinitiiis ng kababaihang manggagawa dahil sa takot na mapatalsik sa trabaho.

Subalit bayaran man ng pantay na sahod ang kababaihang manggagawa, hindi pa rin ito sasapat. Sa Kamaynilaan, 45% lamang ng mga batayang pangangailangan ng isang pamilya ang natutustusan ng itinakdang minimum na sahod. Masahol pa, inilibre ng Department of Labor and Employment (DOLE) sa pagbabayad ng minimum na sahod ang mga taga-eksport ng damit at tela at mga establisimentong nasa pagtitingi at serbisyo na may di lalampas sa 10 manggagawa. Karamihan sa

mga manggagawa sa gayong mga pabrika at establimento ay kababaihan.

Sa ilalim ng iskema ng pleksibilisasyon ng paggawa, laganap din maging sa kababaihan sa kanayunan ang *sub-contracting* at *homework arrangements* laluna sa industriya ng *garments* na pang-eksport. Sa halip na buuin ang damit sa loob ng pabrika, libu-libong kababaihan ang kinokontrata upang tahiin sa kani-kanilang mga tahanan ang iba't ibang bahagi ng damit, kapalit ng kakarampot na sahod. Dito'y lalong naibabagsak ng mga kapitalista ang sahod, nawawasak ang mga unyon at naiiwasan ang pagpapatupad sa mga batas at pamantayan sa paggawa.

Mas malaking suliranin ng kababaihan ang kawalan ng trabaho. Kahit halos pantay ang dami ng kalalakihan at kababaihan sa pwersang paggawa, palagi ang mas malaki ang tantos ng disempleyo ng kababaihan. Noong 1998, batay sa mga dinuktor na estadistika ng gubyrerno, may 9% ng kababaihan ang walang trabaho samantalang 7% ang kalalakihang ang walang hanapbuhay. Kung tutuusin, aabot sa humigit-kumulang 50% ng kababaihang edad 15 hanggang 65 ang walang hanapbuhay. Kabilang dito ang mahigit 13 milyong kababaihang ibinawas sa bilang ng pwersa ng paggawa.

Hindi na lamang sa mga kabayanan at syudad ang dagsa ng mga walang hanapbuhay, kundi sa ibayong dagat.

Ang 60% ng halos pitong milyong *overseas Filipino workers* ay kababaihan. Karamihan sa kanila ay mga katulong at tagapagbigay-aliw (*entertainer*). Napipilitan silang tiisin ang karaniwa'y makahayup na kalagayan ng pamumuhay at mga kundisyon sa paggawa kung saan bulnerable sila sa iba't ibang uri ng pang-aabusong pisikal, sekswal at sikolohikal. Sa Japan, ayon sa isang pag-aaral, may 40,000 dokumentadong mananayaw na Pilipino. Subalit umaabot sa 150,000 kababaihang Pilipino ang nasasadlak sa prostitusyon. Sa Korea, tinataya ng mismong Overseas Workers' Welfare Administration

ng DOLE na may di bababa sa 1,000 Pilipinong prostityut. Bukod ito sa humigit-kumulang 600 Pilipinong sadlak sa prostitusyon sa paligid ng base militar ng US doon. Ang iba pang lugar sa ibayong dagat na kilalang dinadayo ng kababaihang Pilipinong nauuwi sa prostitusyon matapos malinlang ng mga iligal na rekruter ay ang Malaysia, mga bansa sa Middle East at maging ang Italy, Marianas at Nigeria.

Patuloy na lumalaki ang bilang na ito habang lumalala ang krisis pang-ekonomya at kumakapit sa patalim ang mga maralita. Noong unang anim na buwan pagkatapos bumulwak ang krisis pampinansya sa Asia (1998), tumaas nang 21% ang dami ng Pilipinong bumyahe patungong Japan. Karamihan sa kanila ay kababaihan.

PATULOY ANG PAGSAHOL NG komodipikasyon at pang-aalipin sa kababaihang anakpawis, na bumubuo sa 90% ng kababaihang Pilipino. Sa harap ng gayong pagsasamantala at pang-aapi,

ibayong militansya ang tugon ng organisadong kababaihan.

Nitong Marso 8, libu-libong kababaihan ang nagmartsa sa Malakanyang upang igiit ang P125-dagdag sa minimum na sahod na patuloy na ipinagkakait sa mga manggagawa. Iginiit din ng kababaihan na parusahan na si Estrada, na nagpairal ng mga patakarang nagbunsod ng paghihirap ng masang anakpawis.

Iginiit din nilang palayain na ang mga bilanggong pulitikal. May 25 kababaihan at kabataang bilanggong pulitikal na patuloy na pinagkakaitan ng kalayaan maging sa ilalim ng rehimeng Macapagal-Arroyo.

Dahil sa mga ipinaglalaban at malaking bilang ng kababaihang anakpawis, dapat bigyang-pansin at pag-ibayuhin ng Partido at ng buong rebolusyonaryong kilusan ang pagmumulat, pag-oorganisa at pagpapakilos sa kanila bilang makapangyarihang pwersa sa pambansa-demokratikong rebolusyon. **AB**

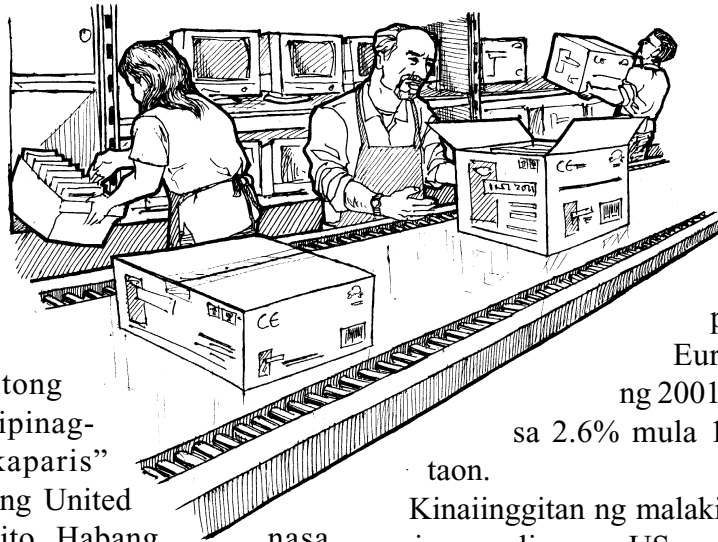
Sumisidhing pang-aapi sa uring manggagawa sa Europe

Sa nakaraang limang taon, naging mabagal ang paglago ng mga ekonomya ng Britain, France at Germany sa partikular at ng European Union sa pangkalahatan.

Matingkad ang ganitong kabagalan sa harap ng ipinagmamalaking “walang kaparis” na paglago na tinamasa ng United States sa panahon ding ito. Habang nasa 4.2% ang tantos ng paglaki ng *gross domestic product* ng US, hanggang 2% lamang ang inaabot ng Europe. Nasa 9% ang tantos ng disempleyo sa Europe, mahigit doble ng sa US (4%). Sa 50 pinakamalalaking kumpanya sa mataas na teknolohiya, apat lamang ang Europeo, habang 36 ay Amerikano. Tumaas nang 2.4% ang produktubidad ng paggawa sa US, samantalang 1.3% lamang sa Europe. Noong 1999, mahigit 15 milyong mamamayan sa Europe ang walang trabaho. Pinakamarami rito ay nasa Germany (3.8 milyon), France (2.8 milyon) at Britain (1.7 milyon).

Nitong huli, lalong naging madilim ang tunguhin ng buong Europe. Kung hindi dahil sa pagbebenta ng lisensya para sa bagong teknolohiya sa *cellphone* na nagbigay ng 0.3% sarplas sa *gross domestic product* sa taong 2000, magtatala ito ng 0.8% depisito. Nagtala ng 1.9% pagbaba ang produksyong industriyal laluna sa produksyon ng mga produktong pangkonsumo.

Dagdag dito, hindi makaalpas ang euro, ang pinag-isang salapi ng mga bansa sa Europe, sa napakababang halaga nito kumpara sa dolyar. Nasa 20% ito ngayon ng orihinal na halaga. Sa huling kwarto ng 2000, lumobo hanggang 13.3 bilyong euro (mula 7.9 bilyon sa ikatlong

kwarto) ang depisit sa *current account*. Ibig sabihin nito, mas malaking kapital mula sa kalakalan, remitans at mga transaksyon sa bangko ang lumabas kaysa pumasok sa buong Europe. Sa unang kwarto ng 2001, tumaas ang implasyon sa 2.6% mula 1.9% noong nakaraang taon.

Kinainggitan ng malaking burgesya sa Europe ang imperyalismong US sa pangunguna sa larangan ng mataas na teknolohiya at sa kakayahan nitong higit na isagad ang tubo sa pamamagitan ng “pleksibleng” paggawa na kinatatangian ng malawakang tanggalan ng mga manggagawa at kontraktwalisasyon, pagpako ng sahod sa pinakaminimum at pagbawi sa mga tinatamasang benepisyo ng uring manggagawa.

Ang matumal na paglago ng kanilang mga ekonomya ay isinisisi ng mga imperyalistang gubyerno sa Europe, kakoro ang malalaking kapitalista at mga propagandista nila, sa mga “maka-manggagawang” batas na pamana ng mga nagdaang sosyal-demokratikong rehimen. Nais nilang bigyang-daan ang “pleksibilisasyon” ng paggawa sa pamamagitan ng lubusang pagbabasura sa mga batas na nagtatakda ng mga panlipunang seguridad sa mga manggagawa kabilang ang subsidyo ng estado sa mga walang trabaho. Ang mga ito umano’y humahantong sa katamaran at kakuparan ng mga manggagawa, at nag-aalis ng “insentibo” sa mga walang trabaho na maghanap ng trabaho.

Dulot nito, nagpatupad sa nakaraang tatlong taon ang mga reaksiyunaryong gubyerno ng pinakamasasahol na reporma sa Europe sa larangan ng paggawa upang gawin itong “mas produktibo”.

Isang karaniwang reporma ang pagpapatupad ng mas mahaba at pleksibleng oras ng paggawa. Maraming kumpanya ang pinayagang patindihin ang trabaho sa pamamagitan ng pagpataw ng mas matataas na kota.

Ipinalaganap din ang praktika ng **Winawasak ng mga repormang ito ang kabuhayan ng mga manggagawa.** pagbibigay ng mas maraming trabaho sa iisa o ilang manggagawa at ang paggamit ng mga *part-time* at kontraktwal. Sa nakaraang tatlong taon, karamihan sa apat na milyong bagong trabaho ay *part-time* at kontraktwal. Sa France at Germany, lahat o halos lahat ng mga bagong trabaho mula 1994-99 ay kontraktwal. Kaakibat ng mga “pleksibilidad” na ito ang kawalan ng seguridad sa trabaho, mas mababang sahod at relatibong mas masamang kundisyon sa paggawa.

Nakapako sa minimum ang sahod. Sa malalaking bansa (Britain, Germany at France), umaabot ang minimum sa 800-900 euro. (Katumbas ng 1010 euro ang minimum na sahod sa US.) Sa mas nahuhuling bayan sa EU, umaabot lamang ito ng 390 euro. Nirerepresenta ng mga ito ang 34% hanggang 54% ng karaniwang sinasahod ng isang Europeong manggagawa. Kung hindi dahil sa tuluy-tuloy na pakikipagtawaran ng mga unyon at mga manggagawa, hindi madaragdagan ang kanilang sahod. Gayunpaman, hindi pa rin natutugunan ng karaniwang sahod ang halaga ng kanilang arawang pangangailangan alinsunod sa pamantayan ng kabuhayan sa kani-kanilang mga bansa.

Lalong lumalala ang mga kundisyon sa paggawa. Dumaraming manggagawa ang nagkakasakit at naaaksidente sa lugar ng trabaho dulot ng matinding pleksibilisasyon sa paggawa. Dagdag dito, mahigit 15 milyong manggagawa ang nag-ulat ng mga insidente ng karahasan, sekswal na pang-aabuso at pananakot sa kani-kanilang pagawaan.

Paliit nang paliit ang tinatamang benepisyo ng mga manggagawa. Pinayagan ang mga korporasyon na makalibre sa pagbabayad para sa *social security*. Kasabay nito, ibinababa ng mga guberno ang kinukulektang buwis upang takasan ang obligasyong magbigay ng mga benepisyo. Tuluy-tuloy na binabawasan ang pondong nakalaan sa *social*

welfare na kumakalinga sa mga walang trabaho at retirado. Itinutulak nitong magtrabaho ang mga “di-aktibo” (mga hindi naghahanap ng trabaho ngunit nangangailangan), may kapansanan, yaong mga maagang nagretiro at mga nag-iisang magulang. Signipikanteng ibinaba ang kompensasyon sa pagkakasakit at subsidyo sa pagbabakasyon.

Pasimuno sa ibayong pagpapahirap sa mga manggagawa ang malalaking burgesya sa France. Sa Britain, hindi na binibigyan ng subsidyo ang sinumang tumatangging pumaloob sa mga pagsasanay ng guberno. Sa gayon, mahigit kalahating milyong manggagawa ang tinanggalan ng subsidyo at hindi na ibinilang sa opisyal na estadistika ng mga walang trabaho. Sa Germany, balak ng guberno na buwagin na ang sistemang pensyon ng estado at sa halip ay ipasa ang responsibilidad sa mga pribadong kumpanya.

Winawasak ng mga repormang ito ang kabuhayan ng mga manggagawa. Habang binibigyang-laya ang mga korporasyon na magkamal ng dambuhalang kita, ginigipit nito ang mga manggagawa at nilalapastangan ang kanilang mga karapatan.

Ang kalupitang dulot ng mga repormang ito ang nagtutulak sa mga manggagawa upang paigtingin ang kanilang mga pakikibaka para sa sahod at karapatan. Sa buong Europe, tuluy-tuloy silang naglulunsad ng mga pagkilos upang batikusin at labanan ang sarisaring pakana ng kani-kanilang mga guberno. Dagdag dito, pinangungunahan ng mga manggagawa ang

paglaban sa iba pang pabigat na mga batas at patakaran.

Sadyang napakataba ng lupa upang umusbong ang tunay na partido ng mga manggagawa sa mga bansa ng Europe -- isang partido na hindi lamang ipaglalaman ang kanilang kagyat na mga pangangailangan kundi magsusulong ng makasaysayang papel ng mga manggagawa sa pagbabago ng lipunang kanilang ginagalawan. **AB**

MGA BALITA NG PAKIKIBAKA

14 NA RIPLE NASAMSAM SA REYD SA DAVAO DEL NORTE

Labing-apat na matataas na kalibreng armas (mga M14 at M16) ang nasamsam ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) nang ireyd nito ang detatsment ng AFP at PNP sa Barangay Bacungan, Magsaysay, Davao del Norte nitong Marso 19. Napatay sa reyd ang isang sarhento. Malubha ring nasugatan ang dalawa pang sundalo at tatlong upisyal ng pulisya, kabilang si Supt. Wilfrido Cabrera.

Noon araw ding iyon, sinalakay ng mga Pulang man-dirigma ang detatsment ng Task Force Monkayo sa Diwalwal, Compostela Valley. Napatay sa reyd ang isang pulis. Sinalakay ng BHB ang Task Force Monkayo dahil sa mga pusakal na paglabag nito sa mga karapatang-tao at pagtatanggol sa interes ng malalaking lokal at dayuhang negosyante sa lugar.

DETATSMENT NG PNP SA BORDEOS, NIREYD NG BHB

Sinalakay ng mga Pulang mandirigma ang kampo ng PNP sa Bordeos, Quezon noong Marso 2. Kinumpiska ng BHB ang anim na iba't ibang kalibreng armas mula sa mga pulis. Nasamsam din ng mga mandirigma ang limang radyong VHF mula sa Kabalikang Civicom Group na nakabase sa naturang kampo.

Nabigla at hindi na naka-panlaban ang tatlong pulis na tumatao noon sa naturang kampo. Sinamantala ng mga mandirigma ang bagsak na linyang

pangkomunikasyon ng pulisya rito, gayundin ang masamang panahon, na lalong nagpahirap para sa mga pulis na tumakas o magtawag ng reimporsment.

BUAN, PALALAYAIN NA--NDF

Iniutos noong Marso 16 ni Kasamang Luis Jalandoni, pinuno ng NDFP Negotiating Panel, ang pagpapalaya sa bihag ng digma na si Maj. Noel Buan. Alinsunod rito, nagdeklara rin ng tigil-putukan ang NDFP sa pitong prubinsya ng Timog Katagalugan mula Marso 17 hanggang Abril 11 upang bigyang-daan ang pagpapalaya kay Buan.

Sa liham na nag-uutos ng pagpapalaya kay Buan, inilahad ni Kasamang Jalandoni na ang pagpapalaya sa naturang bihag ng digma ay isasagawa sa bisa ng desisyon ng Pambansang Komiteng Tagapagpaganap ng NDFP, sa ngalan ng Partido Komunista ng Pilipinas, Bagong Hukbong Bayan at mga organo ng pampulitikang kapangyarihan ng demokratikong gubyernong bayan at alinsunod sa Geneva Conventions, mga protokol nito at ng Comprehensive Agreement on Respect for Human Rights and International Humanitarian Law o CARHRIHL.

Sa isang hiwalay na panayam, sinabi ni Kasamang Jalandoni na “muling naigiit at napatunayan ng demokratikong gubyernong bayan ang *status of belligerency* nito sa kakayahan nitong kumupkop ng bihag ng digma sa isang mahabang panahon at gawaran ito ng makataong pagtrato at paggalang sa kanyang mga karapatang-tao”.

Sinabi rin ni Kasamang Jalandoni na natanggap ng NDFP

noong Marso 14 at 15 ang kopya ng SOPO ng PNP at SOMO ng AFP. Aniya, nakatakdang ipasa ng Melito Glor Command si Major Buan sa International Committee of the Red Cross (ICRC). Ipapasa ng ICRC si Buan sa kanyang pamilya, sa tulong ng iba pang mga grupo at indibidwal.

PROYEKTONG PAGMIMINA SA MINDORO, TINULIGSA

Mariing tinutulan ng mga residente ng Victoria, Oriental Mindoro ang plano ng Crew Minerals Philippines (CMP), isang kumpanyang Canadian, na magtayo roon ng minahan.

Sa isang rali na inilunsad noong huling linggo ng Pebrero, tinuligsa ng mamamayan sa magkakarati ng bayan ng Victoria, Naujan, Socorro at Pinamalayan ang eksplorasyon ng CMP na naging sanhi ng pagbaha sa nasabing mga bayan. Dinaluhan ang rali ng libu-libong magsasaka, mangingisda, katutubo, estudyante, guro, taong-simbahan, mga makakalikasan at mga myembro ng *non-government organizations*. Ayon sa kanila, madaliang binigyan ng pahintulot ng Department of Environment and Natural Resources ang Aglubang Mining Corp., kasosyo ng CMP, nang walang anumang pakikipagkonsulta sa mga residente.

Balak ng mga residente na magtayo ng mga barikada para pigilin ang pagpasok ng mga makinarya sa pagmiminahan. Dagdag pa nila, kaya nilang tula-ran ang ginawang pagba-barikada ng mga taga-Antipolo City at Semirara na nakapigil sa plano ng gubyernong magtambak ng basura sa kanilang

mga lugar.

PAGKAHIRANG KINA VILLANUEVA AT REYES, TINUTULAN

Tinuligsa ng mga militanteng organisasyon ang pagpili ni Macapagal-Arroyo kay Lt. Gen. Diomedio Villanueva bilang bagong hepe ng Armed Forces of the Philippines at ang paghirang sa retiradong heneral at dating hepe ng AFP na si Angelo Reyes bilang bagong kalihim ng depensa.

Ayon sa Moro-Christian People's Alliance, si Villanueva ang hepe ng Southern Command nang ilunsad ang todo-largang digma sa Mindanao na sumira sa buhay ng daan-daanlibong mamamayan doon. Sinabi naman ng Bagong Alyansang Makabayan (BAYAN) na kontra sa ipina-ngangalandakang "patakarang pangkapayapaan" ng gubyernong Macapagal-Arroyo ang paghirang kay Villanueva.

Sa hiwalay na pahayag, binatikos ng BAYAN ang pagkakaluklok ni Reyes sa isang pwesto na pang-sibilyan bilang ibayong patunay na lubhang mili-tarisado ang rehimeng Macapagal-Arroyo.

PATALSIKIN ANG MGA TUTA NI LACSON SA PNP— PAMALAKAYA

Iginiit ng Pambansang Samahan ng mga Mamamalakaya (Pamalakaya) ang kagyat at walang kundisyong pagpapatalsik sa mga heneral ng pulisya na nangangampanya para kay Panfilo Lacson sa pagkasenador. Ayon sa Pamalakaya, ang pangangampanyang ginawa ng mga upis-yal ay patunay na sila ay mga "buong-panahong myembro ng sabwatang Estrada-Lacson," at hindi na dapat manatili pa sa pwesto.

Binatikos din ng Pamalakaya ang pananatili ng mga tauhan nina Estrada at Lacson sa mga

sensitibong pusisyon sa bagong rehimen. Ipinanawagan din nila sa rehimeng Macapagal-Arroyo na seryosong isulong ang imbes=tigasyon laban kina Estrada, Lacson at mga alipures nila dahil sa mabibigat nilang paglabag sa mga karapatang-tao at iba pang mga krimen.

Ang sumusunod ay ilan sa mga iginiit ng Pamalakaya na dapat patalsikin: Chief Supt. Jose Ayap ng Ilocos PNP Regional Office; Chief Supt. Tiburcio Fusillero, hepe ng PNP Central Visayas regional office; Chief Supt. Dominador Domingo, hepe ng PNP Central Mindanao regional office; Senior Supt. Gregorio Dolina, hepe ng PNP Southern Mindanao regional office; Renato Paredes, direktor ng Traffic Management Group; sina Chief Supt. Romeo at Reynaldo Acop; Director Victor Batac; at sina Senior Supt. Caesar Mancao, Michael Ray Aquino at Diosdado Valeroso.

BALITA MULA SA SILANGANG KABISAYAAN

21 armas, nasamsam ng BHB sa Samar

Dalawampu't isa at hindi 15 ang bilang ng armas na nasamsam ng BHB sa reyde nito sa patrol base ng 34th IB sa Barangay Babaclayon, San Jose de Buan, Samar noong Pebrero 12. Ayon sa mga pinakahuling ulat koresponsal mula sa Efren Martires Command (EMC), isang M60 machine gun, isang M203 grenade launcher, walong M16, pitong M14, dalawang .45, dalawang .38, isang set ng radyong pangkomunikasyon, maraming bala at iba pang kagamitang militar ang nasamsam ng BHB. Walo (hindi pito) ang

kaaway na napatay at apat (hindi lima) ang sugatan sa naturang pagsalakay.

Ayon pa sa EMC, nireyde ng BHB ang ditatsment ng 34th IB dahil sa mahabang listahan ng mga kasalanan nito laban sa masang magsasaka at rebolusyonaryong kilusan. "Ang pinakahuling ginawa nila ay ang pagreyde sa mga kasama sa Matuguinao erya kung saan lima ang namatay," anang EMC. Dagdag pa nito, may ginahasa pang kasamang babae ang mga pasista bago pinatay. Pinaslang din ng naturang mga tropa ang isang matandang magsasaka sa Barangay Canbais noong Disyembre, bukod sa iba pang mga pang-aabuso.

Pinabulaanan ng EMC ang pahayag ng kaaway na pinagbabaril ng BHB ang umano'y sumurender na mga sundalo. Binatikos din ang ipinamalita ng militar na umano'y tinaga ng BHB ang mga katawan ng mga tropa, at sinabing wala sa prinsipyo ng BHB ang di paggalang sa mga patay na katawan ng kalaban.

Anang EMC: "Ang guberno ni Macapagal-Arroyo ay walang pinagkaiba ... sa dating rehimeng US-Estrada." Ipinahayag nitong patuloy na isusulong ng BHB ang demokratikong rebolusyon hanggang makamit ang tunay na kalayaan at demokrasya.

MGA BALITA MULA SA REHIYONG ILOKOS-KORDILYERA

Anim na pwersa ng kaaway ang napatay at apat ang nasugatan sa dalawang labanang naganap sa Rehiyong Ilokos-Kordilyera noong Disyembre 2000 at Enero 2001.

Ayon sa mga ulat koresponsal, limang sundalo ang napatay at dalawa ang nasugatan nang tambangan ng isang yunit ng Leho Cawilan Command ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa Kalinga ang mga tropa ng 21st IB sa Barangay Gawaan, Balbalan, Kalinga noong Enero 22. Kabilang sa mga namatay ang pinuno ng mga tropa na si 1Lt. Bienvenido Bermal.

Pabalik mula sa pag-ooperasyon ang mga sundalo nang ambusin ng BHB. Tumagal nang 20 minuto ang labanan. Walang kaswalti sa panig ng BHB.

Ikinagalak ng mamamayan sa lugar ang pagtagumpay ng taktikal na opensiba ng BHB. Ang mga nakaraang yunit ng Philippine Army na nakapakat sa Kalinga sa nakaraan (tulad ng 45th IB at 48th IB) ay pawang mga abusado at kinamumuhihan ng masa. Pero sa lahat sa mga nadeestino, ang 21st IB ang itinuturing ng masa roon na pinakaabusado at pinakamalupit. Naturingan itong Best Battalion ng AFP mula 1995-98.

Bago nito, isang CAFGU ang napatay nang magsagupaan ang isang tim ng Agustin Begnalen Command ng BHB sa Abra at mga tropa ng 17th IB na nag-ooperasyon sa Boliney, Abra noong Disyembre 13, 2000. Isa pang CAFGU at isang sundalo ang nasugatan sa naturang labanan. Wala ring kaswalti sa panig ng BHB.

Ayon sa ulat, nagsitakbo sa iba't ibang direksyon ang mga tropa ng kaaway dahil sa sobrang takot at pagkagulat. Tanda ng pagwawalambahala ng kaaway sa mga kasamahan nila, laluna sa mabababa ang ranggo, iniwan ang bangkay ng nasawing CAFGU. Iniulat lamang itong “missing in action”. Natagpuan na lamang ito ng mga kamag-anak na naghahanap sa kanya na nakatiwangwang sa pinangyarihan ng labanan.

Inilantad rin ng BHB ang sapilitang pagpapapirma ng 21st IB sa mga magulang ng mga pinaghinihinalaang bagong sampang Pulang mandirigma ng bogus na sertipikong mga menor de edad ang mga anak nila, kahit nasa hustong gulang na ang mga ito. Pwersahang pinapirma ang mga magulang ng tatlong kabataang taga-Apatan, Pinukpuk, Kalinga ng “katibayan” na edad 14-16 lamang diumano ang mga anak nilang hinihinala ng militar na sumapi sa BHB.

MGA BALITA MULA SA CAGAYAN VALLEY

REAKSYUNARYONG PULITIKA SA ISABELA, TINULIGSA

Binatikos ng Benito Tesorio Front (BTF) sa Hilagang-Silangang Isabela ang pangingibabaw sa reaksyunaryong pulitika sa Isabela ng mga dinastiya ng mga *warlord*, malalaking panginoong maylupa at burukrata kapitalista.

Sa isang pahayag nitong Marso 3, sinabi ni Ka Delio Baladon, tagapagsalita ng Benito Tesorio Command ng Bagong Hukbong Bayan, na mananatili sa kanilang trono ang mga dati nang nagpapasasa sa pulitika ng Isabela katulad ng mga pamilyang Dy at Albano. Subalit, aniya, “wala

na namang malakas na tinig ang mga maralitang magsasaka, manggagawang bukid at iba pang maliliit na siyang higit na nakarararami sa prubinsya”. Dagdag ni Baladon: “Mamamayagpag ang mga pulitikong promotor ng mga eleksiyong marumi at marahas, at pamamahalang batbat ng katiwalian at iba pang kabulukan”.

Idiniin ni Baladon na dahil dito ay lilinaw ang katumpakan ng paninindigan ng rebolusyonaryong kilusan na makakamit lamang ng masang api ang pampulitikang kapangyarihan sa pamamagitan ng digmang bayan.

Gayunpaman, ani Baladon, sisikapin ng rebolusyonaryong kilusan na impluwensyahan

ang eleksyon para sa kapakinabangan ng mamamayan. Nanawagan ang Benito Tesorio Front sa mga kandidato sa prubinsya na dalhin sa kanilang mga plataporma de gubyrerno ang sumusunod na mga isyu:

- Kagyat na pag-usig at pagparusa kay Joseph Estrada at mga kasapakat nito sa kasong pangungulimbat at iba pang krimen sa bayan;
- Pagtutol sa pagtatayo ng CAFGU; at
- Pagtutol sa mga proyekto ng gubyrerno na kontra-magsasaka, kontra-manggagawa at kontra-mamamayan, katulad ng pagmimina ng malalaking korporasyon.

Ang mga kandidato at ang partidong maninindigan sa mga usaping ito, ani Baladon, ay aani ng suporta sa ilampung libong baseng masa ng rebolusyon, kabilang ang ilang libong mga botante, sa silangang Isabela. Mabibigyan din sila, aniya, ng pahintulot na mangampanya sa saklaw ng teritoryo ng demokratikong gubyrernong bayan.

Sa kabilang banda, ayon kay Baladon, ang mga kandidatong kontra-mamamayan at aktibo sa kampanyang kontra-rebolusyonaryo ng AFP at reaksyunaryong gubyrerno ay hindi hahayaang makapangampanya sa mga sonang gerilya at gagawaran ng angkop na parusa.

PANLILINLANG NG AFP HINGGIL SA MGA 'TESTIGO', BINATIKOS

Inilantad ng BTF ang panlilinlang ng AFP hinggil sa pagtetestigo diumano ni Jay-Ar "Ka CJ" Bulusan, isang bihag sa digma, laban sa dalawang estudyanteng sina Kerima Tariman at Eric Amodo. Sina Tariman at Amodo ay dinakip noong isang taon sa Echague, Isabela at sinampahan ng gawagawang kaso ng iligal na pag-iingat ng baril. Dahil nakaambang maibasura ng korte ang kaso laban sa dalawa, ipinasya ng AFP na iprisinta bilang isang "kumander ng BHB" si Ka CJ na tatayo umanong testigo laban kina Tariman at Amodo. Ito'y kahit inamin na noong una ng militar na isa lamang bagong sampang mandirigma si Ka CJ.

Kaugnay nito, pinagsalita sa radyo laban sa BHB ang isang lalaking nagpanggap na Ka CJ. Nauna rito, isang nagpanggap naman na Sheryll "Ka Andrea" Arcilla ang pinagsalita rin sa radyo. Si "Ka Andrea" ay nadakip noong Hunyo 2000 sa Barangay Linumot, Jones. Nakatakas siya mula sa pagkakabilanggo noong Enero.

SAMAHAN LABAN SA PAGMIMINA, INILUNSDAD

Inilunsad sa Isabela State University sa Echague, Isabela nitong Marso 6 ang PUMALAG o People's Union Against Mining and Landgrabbing. Dinaluhan ito ng mahigit 200 lider magsasaka mula sa mga minahan sa Cagayan, Isabela, Quirino at Nueva Vizcaya.

Pinangunahan ito ng lokal na balangay ng Kilusang Magbubukid sa Pilipinas sa Isabela, KALIKASAN, Center for Environmental Concerns, mga progresibong organisasyon, taong simbahan at ibang panggitnang pwersa.

Bago nito, dumalo ang mga mamamayan ng Didipio, Kasibu, Nueva Vizcaya sa pambansang pagkilos laban sa dayuhang pagmimina na ginanap nitong Marso 5 sa Mendiola. Ang Didipio ay isa sa mga baryong saklaw ng ARIMCO Mining, isang higenteng kumpanyang Australyano na nagsasagawa ng eksplorasyon sa lugar.

Sa kaugnay na balita, nagpiket noong Pebrero 23 ang may 200 katao sa Bayombong, Nueva Vizcaya upang tutulan ang pagmimina ng Arimco. Piniket nila ang pulong ng Regional Development Council ng Cagayan Valley.

Dumalo sa piket-mobilisasyon ang tatlong Obispo na sina Archbishop Diosdado Talamayan ng *archdiocese* ng Tuguegarao (Cagayan), Bishop Sergio Utleg ng Diocese of Ilagan (Isabela) at Bishop Ramon Villena ng Diocese ng Bayombong (Nueva Vizcaya) at iba pang mga pari sa Cagayan Valley.

Nanindigan din ang Regional Development Council laban sa pagmimina ng ARIMCO dahil natakot ang mga myembro nito sa nakitang organisado at militanteng pagtutol ng mamamayan laban sa operasyon ng naturang minahan.